גוט שבת אלע אידן. דער יונגער בחור לייב איז געווען אויסערגעוועהנליך פריילעך אז ער וועט האבן דעם געלעגענהייט צו זיין שבת מיט זיין עלטער-פעטער דעם "חפץ חיים" הרה"צ רב ישראל מאיר הכהן פון ראדין זצ"ל. לייב האט געדארפט פארן דורך דעם גאנצן נאכט מיט א באן כדי אנצוקומען קיין ראדין פאר שבת. אויף דעם אומרוהיגן באן האט דער בחור לייב גאר נישט געקענט שלאפן. וועגן דעם איז ער געווען אויסגעמוטשעט מיד ווען ער איז סוף כל סוף אנגעקומען ערב שבת קיין ראדין. ווען ער איז אנגעקומען צו זיין פעטער'ס הויז, איז ער גלייך געגאנגען דאווענען מנחה און באלד דערנאך האט ער זיך געכאפט א דרימעל אויף דעם פעטער'ס קאוטש. (ווייל דארט איז געווען א הפסק צווישן מנחה און קבלת שבת.)

ווען לייב איז אויפגעשטאנען איז עס שוין געווען נאכט און ער האט באמערקט אז זיין פעטער דער הייליגער חפץ חיים זי"ע איז שוין געווען געזעצן ביים שבת טיש לערנען אין א ספר. דער חפץ חיים האט געגרוסט זיין נעפיו מיט א ווארעמע "גוט שבת." נאכדעם האט ער געהייסן אז לייב זאל דאווענען קבלת שבת און מעריב ביחידות (ווייל אלע מנינים האבן שוין לאנג געענדיגט דאווענען.) ווען לייב האט געענדיגט, איז ער צוריקגעקומען צו דעם שבת טיש וואו דער חפץ חיים און זיין רביצען האבן געווארט אויף אים.

נאך דער סעודה, האט דער חפץ חיים פארלאזט דעם טיש און ער האט זיך אראפגעלעגט שלאפן. לייב איז געגאנגען נאכאמאל צו דער קאוטש וואו ער האט פריער געכאפט א דרימעל ערב שבת. וויבאלד אז לייב איז נישט לאנג בעפאר דעם אויפגעשטאנען פון זיין דרימעל, איז עס אים שווער געווען צו גיין שלאפן נאכאמאל. נאך עטליכע מינוטן פון דרייען זיך אין בעט, איז לייב אויפגעשטאנען און געגאנגען צום קאך. אין דעם קאך האט ער געזען א זייגער. ער האט געקוקט אויפ'ן זייגער און עס האט באוויזן 4:00 אזייגער! לייב איז געווארן ערשטוינט. ער האט געקוקט אין דרויסן דורך דעם פענסטער און ער האט געזען אז עס איז געווען גאנץ טינקעל. האט די שבת סעודה גענומען אזוי לאנג? לייב האט נישט געהאט קיין השגה וויפיל אזייגער עס איז טאקע געווען. ער איז צוריק געגאנגען צום קאוטש וואו ער איז אביסל שפעטער איינגעשלאפן.

ווען לייב איז אויפגעשטאנען אינדערפרי, האט ער געפרעגט זיין עלטער מומע דער חפץ חיים'ס רביצען וואס איז געשען אין די נאכט. איז דער זייגער אין קאך געווען פונקליך? עס איז נישט געווען מעגליך אז די שבת סעודה האט געדויערט אזוי לאנג! די רביצען האט אים געענפערט, "איך גיי דיך דערציילן וואס איז געשען..." פאר מיר גיין ענדיגען דעם מעשה לאמיר אביסל רעדן פון די חשיבות פון דער מצוה פון הכנסת אורחים.

מיר ליינען וועגן דער מצוה און די וואכעדיגע סדרה. די תורה דערציילט ווי אברהם אבינו ע"ה "...ישב פתח האהל כחם היום." האט ער געזעסן אין דער טיר פון זיין געצעלט ווען דער טאג איז געווען גאנץ הייס. רש"י איז מסביר אז אברהם אבינו האט געווארט צו זען טאמער עס וועלן קומען אורחים. ווען אברהם אבינו האט געזען דריי מענטשן קומען, איז ער געלאפן צו זיי כדי צו קענען מקיים זיין דער מצוה פון הכנסת אורחים.

עס איז באקאנט אז בשעת די אורחים זענען געקומען האט אברהם אבינו געהאלטן אין מיט'ן מקבל פנים זיין די הייליגע שכינה. ווען אברהם אבינו האט אבער געזען די אורחים, האט ער געבעטן פון דעם אייבערשטען אז דער אייבערשטער זאל ווארטן אפאר מינוט כדי אברהם אבינו זאל קענען אריינברענגען די געסט. זאגט די גמרא אויף די פרשה, "אמר רב יהודה אמר רב: גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה, דכתיב: ויאמר ה' אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר וגו'." (שבת קכז.) ד"ה הכנסת אורחים איז גרעסער ווי מקבל זיין די הייליגע שכינה.

דער של"ה הקדוש איז מסביר אז הכנסת אורחים איז א מצוות עשה פון "והלכת בדרכיו". (דברים כח,ט) דער סמ"ג איז מסביר אז די מצוה פון "והלכת בדרכיו" מיינט "ללכת בדרכיו הטובים והישרים" צו גייען אין דער אייבערשטער'ס גוטע און ריכטיגע וועגן. ("חלק עשיין במצוה ז') דער של"ה איז ווייטער מסביר אז "כי הקב"ה מכניס אורחים בכל זמן ועידן בכל שעה ובכל עת ובכל רגע, כי אם לא היה מכניס אורחים ברגע כמימרא (מיד) היה העולם אבד. רצוני לומר כי כל העולם אורחים הם לגבי השם יתברך... וכהרף עין אם לא השפיע עליהם והכניסם לקיום אז הכל אבד. וזהו הענין שפירסם הכתוב באורך מעלת הכנסת אורחים שהיתה באברהם, ושהוא גדול מהקבלת השכינה... וכו'" (ספר בראשית - פרשת וירא נר מצוה) די וועלט געהערט צום רבונו של עולם, אלע מענטשן זענען געסט אין דער אייבערשטער'ס וועלט. טאמער דער אייבערשטער וועט חס ושלום נישט מכניס אורח זיין אלע מענטשן אין זיין וועלט, וואלט אלע באשעפענישען נישט געהאט קיין קיום. וועגן דעם איז איינער מקיים די מצוה פון "והלכת בדרכיו" ווען ער טוט הכנסת אורחים!

מען קען לערנען דעם ריכטיגע גאנג אין הכנסת אורחים דורך זען ווי אזוי אברהם אבינו ע"ה האט מקיים געווען די מצוה, בפרט ווען מען זעט ווי ער האט אלעס געטון מיט זריזות. למשל, עס שטייט אין פסוק: "וירץ לקראתם..." און אברהם אבינו איז געלאפן אקעגן זיי וגו' "און וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי וגו'" און אברהם אבינו האט געאיילט צום געצעלט צו שרה און ער האט געזאגט צו איר אז צו זאל עס מאכן שנעל וגו' (יח,ו) און "ואל הבקר רץ אברהם... וימהר לעשות אתו." און צו דער רינד שטאל איז אברהם געלאפן... און ער האט געאיילט עס צו מאכן.(יח,ז) זעט מען אויך אן אנדערע וויכטיגע ענין אין די פרשה, ד"ה מען זאל נישט אפהאלטן די געסט. אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "...אחר תעברו וגו'" דערנאך וועט איר אוועק גיין, ד"ה באלט נאך דער סעודה. (יח, ה) איז לאמיר יעצט ענדיגען דעם מעשה פון דעם חפץ חיים זי"ע...

...שבת אינדערפרי האט די חפץ חיים זי"ע'ס רביצען אנגעהויבן צו דערציילן פאר דעם בחור לייב וואס איז געשען דעם פריעדיגע נאכט. ווען דער חפץ חיים איז אהיימגעקומען פון שול פרייטאג צו נאכטס איז לייב שטארק געשלאפן. צוליב זיין חביבת פון דער מצוה פון הכנסת אורחים, האט דער חפץ חיים נישט געוואלט אויפוועקען זיין נעפיו לייב, אפילו עס איז געווארן שפעט. אפאר שעות שפעטער ווען לייב האט נאכנישט אויפגעשטאנען פון זיין טיפע שלאף, האט דער חפץ חיים געהייסן אז זיין זון ר' אהרן זאל מאכן קידוש פאר די רביצען. סוף כל סוף ווען לייב איז אויפגעשטאנען בערך 2:30 ביי נאכט, האט דער חפץ חיים ערשט געמאכט קידוש. דער חפץ חיים איז זיכער געווען הונגעריג, אבער, זיין רביצען האט דערציילט צו לייב, אז ער האט בשום אופן נישט געוואלט מאכן קידוש בעפאר זיין חשוב'ע גאסט לייב וועט קומען צו דעם טיש.

אסאך צדיקים האבן פארשטאנען דעם וויכטיגקייט פון הכנסת אורחים ווייל זיי האבן געהייסן אז מען זאל זיי באגראבן אין א ארון געמאכט געווארן פון זייער טיש, ווייל דער טיש איז דער פלאץ פון לערנען תורה און הכנסת אורחים! לאמיר געדענקען דעם מעשה פון דעם חפץ חיים זי"ע און דער דוגמה פון אברהם אבינו ע"ה. דאן קענען מיר נתעורר ווערן צו מקיים זיין די ריזיגע מצוה פון הכנסה אורחים מיט זריזות און בשלמות. **גוט שבת אלע אידן.**

מזל טוב לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לרגל שמחת הנחת התפילין של נכדו ישע' משולם זושא, בן בנו הרה"צ רבי יעקב יוסף שליט"א

מזל טוב להרה"ג ר' יוסף ישראל אייזנבערגער שליט"א לרגל שמחת לידת נכדו לבנו מוה"ר אברהם צבי הי"ו

מזל טוב למוה"ר יצחק שמעון קאפף הי"ו לרגל שמחת אירוסי בנו אלחנן הי"ו

מזל טוב למוה"ר יעקב יוסף פרידער הי"ו ולמוה"ר משה טאמבעבער הי"ו לרגל שמחת לידת בנותם

נתרם לרפו"ש של מרדכי מנחם מענדל בן ציפורה יוטא, דוב בער בן רחל, שאשא מלכה בת גאלדא, משה דוד בן מרים בתשח"י

לנדב גליון זה לרגל שמחה או אירוע אחר, נא להתקשר למתתי' וואלפבערג 3234-362 (845)

כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו (שבת קיח:) - נא לעיין דף זה לאחר התפילה